

Формування понять і наукових теорій, відкриття законів природи, пізнання-мислення нерідко не може здійснюватися без абстрагування, ідеалізації, мисленого експерименту і т.п., в процесі яких вчений використовує ідеалізовані об'єкти, які існують в уявленні і за допомогою яких він досліджує реально існуючі об'єкти.

Інтуїція як діяльність, що безпосередньо пов'язана з творчим процесом характеризується здатністю людини пізнати істину шляхом прямого її споглядання без обґрунтування за допомогою доведення. Інтуїції притаманні такі риси як несподіваність, простота, неусвідомленість процесу досягнення істини, нелогічність.

Інтуїція є невід'ємною складовою наукового мислення. Слід зазначити, що процес досягнення істини здійснюється як через єдність чуттєвого і раціонального, так і через єдність раціонального (логічного) і ірраціонального. Логічне і ірраціональне доповнюють одне одного.

Л.Д. Крамаренко

Формування правосвідомості студентської молоді в перехідному суспільстві

Нові завдання української освіти в умовах входження в європейський та світовий простір вимагають підготовки спеціаліста нової генерації. Визначальними чинниками успіху випускника вищої школи в післядипломній кар'єрі є моральна довершеність, надійний багаж знань, високий рівень інтелектуального розвитку, володіння методами самостійної пізнавальної діяльності, прагнення успіху й уміння будувати міжособистісні стосунки. (2)

На жаль, сьогодні серед молоді спостерігається небезпечно для соціальної стабільності суспільства зростання бездуховності, зневаги до правових та моральних норм, антисоціальної поведінки, відбуваються залучення до злочинного бізнесу, втрата соціального оптимізму. Соціологічні дослідження стану правової культури та правосвідомості молоді свідчать про відсутність пізнавального

інтересу, соціально-правової активності, нормативного мислення. Найбільш поширеними видами порушення студентами дисципліни є: систематичне запізнення на лекції, прогулювання пар, критика або висміювання особистих якостей викладача, невиконання навчальних планів, використання вульгарної лексики та образливих висловлювань, паління в неналежних місцях тощо. Зазначене унеможливує досягнення оновленої мети навчального процесу - формування всебічно розвиненої, творчої особистості, яка буде здатна до самовдосконалення та самореалізації, адаптації в соціокультурному оточенні. Все це потребує усвідомлення необхідності впровадження комплексу соціально-педагогічних заходів для зміни існуючої ситуації.

Однією з складових частин виховання, яке впливає на розум і почуття молодої людини, підказує їй шляхи вірної поведінки в тій чи іншій життєвій ситуації є формування правосвідомості. Правосвідомість - це сукупність поглядів, ідей, які визначають ставлення людей, соціальних груп до права, до законності, до правосуддя, їх уявлення про те, що правомірно і неправомірно. Саме правосвідомість виконує функцію регулятора поведінки, коли об'єктивні обставини мають правове значення, коли необхідно зробити вибір між законним і незаконним вчинком. Саме це необхідно враховувати при організації правового навчання та виховання в закладах вищої освіти, особливо в період адаптації студентів-першокурсників. Дослідження фіксують, що у людини, яка потрапляє в нове середовище і починає нову діяльність, відбувається фізіологічна перебудова організму на новий трудовий процес: змінюються часто умови проживання, ритм праці, відпочинку, сну, психічні навантаження, м'язова активність, з'являються нові емоційні переживання. Ось чому саме від цілеспрямованої діяльності викладачів вузу, особливо кураторів академічних груп залежить загальний стан боротьби з молодіжними правопорушеннями. Профілактична робота протиправної поведінки повинна проводитись в напрямі формування інтересу до майбутньої професійної діяльності.

Результати проведеного кримінологічного дослідження (анкетування молодих осіб віком від 17-19 років за скоєння корисливо насильницьких злочинів в складі групи, проведені в установах

виконання покарань м. Суми) свідчать про певну деформацію їх свідомості. Майже 73% з них давали вірну, правову оцінку скоєному, але у той же час неправильно оцінювали його соціальні наслідки. Це виявилось у незнанні відповідальності та, насамперед, у непередбачуваності реальності останньої. Все це вимагає від освітніх установ, в тому числі і в системі вищої школи розробки ефективної системи превентивного виховання молоді.

Система превентивного виховання-це керована діяльність, яка забезпечує теоретичну і практичну реалізацію заходів превентивного характеру, спрямованих на попередження подолання відхилень у поведінці молодих людей і запобігання розвитку різних форм їх асоціальної, аморальної поведінки.Ця система заходів має носити попереджувачий, випереджачий, запобіжний характер і бути спрямована на вдосконалення способу життя студентів, обрання ними правильної соціальної орієнтації.

Важливим засобом їх успішного вирішення є впровадження ефективних технологій превентивного виховання, а саме: диспутів, правових бесід, філософських столів, сократівських бесід, правових брейн-рингів, рольових ігор, турнірів, КВК, бесід за "круглим столом", прес-конференцій, бліц-турнірів, конкурсів правозахисників, аналізу ігрових ситуацій, відкритих мікрофонів, теоретичних конференцій та ін.

Формування правосвідомості залежить не тільки від об'єктивної ситуації, в якій розвивається цей процес. Велике значення мають і фактори суб'єктивного характеру: зовнішні, до яких належать інститути правової системи, національні та соціальні групи, різні неформальні об'єднання, під впливом яких відбувається соціалізація особистості, а також внутрішні, що характеризують механізм світосприймання. аналізу норм права та прийняття рішень.

Ще одним важливим фактором формування правосвідомості молоді є необхідність врахування бажання самої людини сумлінно виконувати вимоги норм права. У даному випадку йдеться про вирішення проблем мотивації, заохочення людини до участі в соціально-правовому житті, тобто про запровадження системи ціннісних, а не примусових мотивів правової соціалізації. Вони передбачають бажання молодої людини відповідати вимогам

правової системи ,згідно внутрішнім переконанням, через почуття обов'язку по відношенню до права, держави і суспільства взагалі.

Зрозуміло, що реалізація викладених технологій справа не механічна, а творча. Впровадження їх в практику виховної роботи забезпечить формування правосвідомості, допоможе розвинути почуття громадянськості, людської гідності, здатність усвідомити своє місце в суспільстві та державі.

Список літератури:

1. Головченко В.В., Неліп Г.І. "Правове виховання учнівської молоді: Питання методології та методики." — К.: Наук, думка, 1993.;

2. Кузьмінський А. І. Педагогіка вищої школи :Навч.посіб.- К.:Знання, 2005.І

3. Правове виховання учнів: Метод.посібник.Авт. укл.М.М.Фіцула.-К.:ІЗМН,1997.

4. Федик Є.Формування правової культури студентів-юристів.- Львів,1996.

Єрмакова Н.О.

(Київський національний педагогічний
університет ім. М.П.Драгоманова)

Дослідження вікових особливостей вибіркової довіри до себе в юнацькому віці

Україна початку ХХІ ст. продовжує класифікуватися науковцями як перехідне до демократичного суспільство, в якому трансформуються базові цінності, оновлюються соціальні та економічні орієнтири. В умовах загальної нестабільності, тотальної аномії (почуття відсутності норм, стану ціннісного та нормативного безладу), негативно впливаючих на масову свідомість сучасних українців [2], особливої актуальності набуває формування у підростаючого покоління конструктивної установки довіряти собі.

Довіра до себе розглядається нами як феномен самосвідомості особистості, соціальна установка, котра існує в єдності з довірою